

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

ОРГАНЪ НА КУЛТУРНО-ПРОСВѢТНОТО ИКОНОМ. Д-ВО ВАРНЕН. КОРЕНЯКЪ

Годишенъ абонаментъ 25 лева

Излиза двуседмично

Редакция и администрация въ клуба
Варна, 6-й Септемврий № 29.

Обявления се приематъ
по споразумение

Религиозно възпитание

Ние изтъкнахме на това мѣсто за домашното, училищното възпитание, за здравето образование на младежа, който, следъ училищнитѣ дни, се спуска въ бурния животъ да може да съществува. Полагаме, обаче, че не сж достатъчни само тѣзи два живители — училищното образование и възпитание — да направятъ отъ този младежъ герой въ играта на живота, да създаде отъ себе си нѣщо, изпълнявайки велики деяния по пътя на личното му развитие и характеръ, но неминуемо следва да има и религиозно възпитание, което е съществено въ духовния му животъ. Това възпитание се добива пакъ първоначално въ семейството подъ постоянното и зорко наблюдение и наставление на родителитѣ.

Миналото на нашия народъ, когато бѣше той разпнатъ на Голгота презъ турското владичество, ни дава добра поука, че страданието пречиства душата и възвисява духа. Родителитѣ презъ това робство възпитаваха младежа религиозно и църквата бѣше възпитателка на народа както и сега, като съ религиозно, духовно единение, възпламеняваше въ душевния му миръ народно чувство, родено отъ духа на Спасителя! Е, добре, изтъква се въпросътъ: какъ се запази нашия народъ, въпрѣки непоносимитѣ мъки на мрачното робство? Запази се съ религиозното си възпитание, съ **върата!** Чрезъ тѣхъ той се самосъзна и възкрѣсна. Тогавашиятъ младежъ съ семейното си, съ училищното си и религиозно възпитание, съ добитото си образование, встъпваше въ борбата на живота, като герой и добиваше всѣкога успѣхъ и се въодушевяваше отъ пламено родолюбие. Извличайки поука отъ това наше минало, нека продължимъ въ семейството, въ училището религиозното обучение, възпитание на младежа да може да съзнае неопровержимата истина, че безъ това възпитание, което възвисява духа, облагородява душата, не може лесно да пробие пътъ въ живота за да бже полезенъ, преди всичко, на себе си, и на народа. Днешниятъ младежъ, съ прискърбие констатира се, че напуска училищния прагъ почти безъ религиозно възпитание, защото образователната училищна дейностъ не включваше въ себе си религиозното обучение,

и възпитание, като предметъ.

Отъ всѣкъде се чуваха упреци и натяквания, че върата ни, която ни спаси отъ робство, упада чувствително, и трѣбва да се взематъ сериозни мѣрки да се запази образователната дейностъ на миналото. Вследствие на тѣзи основателни упреци, Министерството на народната просвѣта взема почина и въведе религиозно обучение, възпитание въ училището, защото църквата не е достатъчно сама да възпитава народа религиозно, колкото и голѣми усилия да полага въ тая посока и защото семейството бѣ занемарило задачата си по религиозното възпитание. Въвеждането на религиозното обучение, възпитание въ училището е, следователно, належащо и завещано е отъ нашето минало, Изяществото на всѣко изкуство трѣбва да се състои въ свършенното изпълнение на целта му. Ако замѣнимъ думата „изкуство“ съ думата „животъ“, ние ще можемъ да кажемъ: изяществото на всѣки животъ трѣбва да се състои въ свършенното изпълнение на неговата целъ. Това опредѣление е вѣрно и приложимо не само на артиститѣ, художниците, но и на цѣлото човѣчество. Следователно, нека всички съзнаемъ необходимостта отъ това религиозно възпитание, което има за **цель** духовното единение на народа, защото върата има още да изпълни **цельта** си, както въ миналото, въ обединение на българското племе чрезъ религиозно възпитание на младежа.

Врана и кълвачъ

С' рана подъ ухото врана
Мѡлила кълвачъ
За ужасната ѣ рана
Да даде, илачъ.

По тозъ зовъ, ней отъ дървото
В' помощъ се явилъ,
Той ѣ издълбалъ ухото
И я умъртвилъ.

Сигуръ, смѣтналъ за мушица
Че в' дърво дълбай —
Не и в' раната на птица —
Тѣй изглежда май.

В' тоя случай виновата
Враната е, че
Плиткиятъ ѣ умъ в' главата
Толкова сече.

Може ли кълвачъ, що, знае
Да дълбай кори,
Роль на лѣкарь да играе —
Рани да цѣри?

Сжщо люде с' умъ на врани
Има рой у насъ;

Ж. Ив. Жековъ

ЗА ИЗРАИЛИТѢ

На северо-западъ отъ Арабия, въ земитѣ, които се напояватъ отъ р. Йорданъ и които се плискатъ отъ средизеиното море, безъ да ги изброяваме съ точностъ и да ги разграничимъ положително, сж обитавали прадѣдитѣ на два народа, въ древността, чиито съдбини сж били безразлични на свѣтовнитѣ. Тѣзи два народа сж: израилититѣ, които носятъ още наименованието „Евреитѣ“ и феникийцитѣ.

За последнитѣ древнитѣ историкъ Херодотъ е доста писалъ, поради географическото имъ положение, поради търговскитѣ имъ качества и предприемчивостъ и вѣрванията имъ

и ги е нареклъ „Евреитѣ на морето“. Съ тѣхъ нѣма да се занимаемъ, защото предметътъ на статията ни ще бже „Евреитѣ на сушата, на земята.“ Явява се въпросътъ въ древността последнитѣ играли ли сж нѣкаква роля въ общата история на източнитѣ народи? Ако имаме предъ видъ дветѣ царствования на Езекия въ Иудея и на Осия въ Израила, тази роля е незначителна. Не можемъ ли да кажемъ, че вследствие „разпрѣсването имъ по свѣта“ или както английскиятъ поетъ Байронъ, въ една отъ „Еврейскитѣ си мелодии“ — „О, плачете, пѣе за тѣхъ, реди:

„Плачете за онѣзъ, що плакаха до Вавилона,
Земя имъ — сѣнь и опустенъ е храмътъ на Сиона;
Плачете за разбититѣ Иудовитѣ лири,
И въ храма Божи се издигатъ гордо днесъ кумири.

Кжде Израилъ морнитѣ нозе ще си омие?
Кога ли пѣсенъта Сионска сладко ще се вие,
Иудовата пѣсенъ — лира пакъ ще ни чарува
И отъ небесния ѣ гласъ сърдце ще ни ликува?

Съ гърди разбити, съ стѣпки морни скиташъ се, О, плѣме!
Га ще отдѣхнешъ, где ще хвърлишъ ти туй тежко бреме?
Гнездо си има глѣбъ, домъ човѣкъ подъ небесата,
Лисицата — легло, а пакъ Израилъ — гробъ въ земята!

и както нашиятъ поетъ Яворовъ въ сборката си „Подиръ сѣнкитѣ на облацитѣ“, т. I, стр. 136, „Евреи“, реди:

Време — тъмнини, и въ тъмнинитѣ
Споменъ заблуденъ. Безкраенъ пътъ
На бездомна върволица. Плѣтъ
На свѣта да въплоти бѣдитѣ.

Пламъци зловещи въ тъмнинитѣ,
Писъци минутни въ дългъ пътъ,
Шепотъ на ехо въ жива плѣтъ —
На свѣта да въплоти бѣдитѣ!

— не можемъ ли да кажемъ, въ нѣкои обстоятелства еврейтѣ сж били малко или много важни фактори въ общата история? Отговорътъ е положителенъ, но само нѣкои личности или групи, а не народътъ, може да се каже, сж играли роля въ политически опредѣлени действия. Нѣма да влизаме въ тази областъ, а ще се постареемъ, до колкото разполагаме съ исторически данни, да дадемъ нѣкои кратки, бегли бележки за израилититѣ, или както простолюдието ги нарича „еврейтѣ“, тѣй като колонитѣ на вестника не ни позволяватъ да изложимъ историята имъ въ подробности. За израилския народъ съществува днесъ богата литература на английски, френски, нѣмски, италиански езици. Въ древността съществувала е сжщо богата литература, особено историческа, която се е състояла отъ лѣтописи, животописания на велики царе, до IV в. до Р. Хр. Всичката тази литература е изчезнала, не съществува вече. Единствениятъ сега източникъ на древната история на израилския народъ сж историческитѣ книги на Вехтия Заветъ, частичнитѣ намеквания, разсѣяни въ книгитѣ на пророцитѣ, въ поетически творения и др. Съставителитѣ на тѣзи книги не сж имали предвидъ да напишатъ политическа история, въ пълния смисълъ на думата, на този народъ. Тѣ сж преследвали

религиозна цель. Любознателниятъ читателъ, като прочете Вехтия Заветъ, ще състави нужното за цельта понятие.

Въ древността израилититѣ сж живѣли въ Египетъ и после се преселили въ Палестина. Фактътъ за излизането отъ Египетъ тѣй дълбоко е обхваналъ политическия и вѣрския животъ на израилския народъ, што живо се е вѣрзалъ въ народната паметъ, че действително това събитие се е случило и не може да има съмнение. Разпространеното мнение е, че около 1500 г. до Р. Хр. се е случило това събитие, но новооткрититѣ данни на египетскитѣ и вавилонскитѣ историци не се съгласяватъ съ това мнение. При Аменафилъ II (около 1450 год. до Р. Хр.) Палестина се намирала подъ владичеството на Египетъ и се управлявала отъ Египетски васали. Следъ време, подъ водителството на Рамзесъ II, египетскитѣ войски се движили презъ Палестина противъ враговетѣ, които сж настѣпвали отъ северъ. Затова въ Вехтия Заветъ не се споменува. Говори се за Фараонъ, а той е Рамзесъ II, който съ помощта и на еврейски работници е издигалъ голѣми, голѣми здания, и даже е билъ построенъ градъ Рамзесъ. Следва да се приеме, че изселването на еврейтѣ отъ Египетъ се е извършило следъ Рамзесъ II, вѣроятно къмъ 1348—1328 г. до Р. Хр. Хронологически данни въ това отношение въ Св. писание имаме твърде оскѣдни. Само отъ времето на Давида се започва непрекъснато лѣтоизчисление, и следователно изходната точка не е трудна да установимъ. На падането на царствата и на деветѣхъ колена на израилититѣ може точно да отнесемъ къмъ 722 г., като съпада съ шестата година на царстванието на Езекия, царътъ на Иудея и деветата година на царстването на Осия, царътъ на израила. Ако погледнемъ назадъ

отъ тази дата, щѐ дойдемъ до четвъртата година на царствването на Соломона, въ която се почнало строенето на храма, т. е. до 1000 г. до Р. Хр. За определение времето, което се е изисквало отъ излизането на евреитѐ отъ Египетъ до началния строежъ на храма, има указание въ едно мѣсто (4 кн. Царствата, V, 1), именно 480 г. по еврейския текстъ.

За върното разбиране на политическата история на израилския народъ въ библейско време, необходимо е предварително да хвърлимъ погледъ върху географическото положение на Палестина. Тя е малка страна и жителитѐ ѝ не сж могли самостоятелно да играятъ голѣма роля, както другитѐ народи въ древния миръ: Египетъ, Сирия, Вавилонъ и др. За тѣзи народи Палестина имала голѣмо значение поради географическото ѝ положение и се водила борба за търговски цели, като търговски пътѐ. Нима и днесъ нѣкои велики сили не сж ли отправили погледътъ си къмъ тази страна за сжщата целъ? Египетскитѐ владетели за да запазятъ земята си отъ външни нападения, обърнали Палестина на военна крепостъ и се управлявали страната съ васали. При преселението на Евреитѐ въ Палестина, тѣ намерили едни васали слаби и враждуващи помежду си. Това улеснило много евреитѐ, подъ водителството на Исусъ Навинъ, да завладѣятъ страната. Наследството, което е оставилъ Исусъ Навинъ е било печално, защото израилитѐ сж били разпокъсани на отдѣлни общества. Съзнанието на националното единство и общностъ на интереситѐ съвършено почти е заглъхнало. Въ тази трудна епоха, когато Моисеевитѐ закони, учения, сж се забравили, свещеницитѐ сж предавали на безнравственостъ и насилия, явилъ се човѣкъ съ великъ умъ, съ висока нравственостъ и съ твърда воля — пророкъ Самуилъ. Последниятѐ събралъ около себе си възторжени младежи и почналъ да проповѣдва учението на Иехова, което съдържало въ себе си единството на израилския народъ. По този начинъ той искалъ да имъ внуши, че трѣбва да се подготвятъ за борба противъ филистимлянитѐ за сваляне тѣхното иго. Тази младежка група не се е нуждала само отъ духовенъ вождъ, но и отъ воененъ. За такъвъ той — пророкъ Самуилъ — е посочилъ Саулъ, който билъ избранъ за воененъ вождъ. Саулъ съставилъ незначителна постоянна войска и нанесълъ поражение на филистимлянитѐ, но последнитѐ, при общи усилия, сразили Саулъ, които падналъ убитъ въ полесражението. Давидъ се ползувалъ съ популярностъ всрѣдъ израилитѐ по своята лична храбростъ и билъ провъзгласенъ за царъ

на Иудея. Четиридесетъ години е царствувалъ и освободилъ земята си отъ вътрешни и външни врагове. Царъ Давидъ билъ знаменитъ съ музикалнитѐ си способности, и съ ревностното си занимание съ това изкуство. Той подържалъ много музиканти, тѣй като музиката тогава се ползувала всрѣдъ евреитѐ съ голѣмо уважение. Тѣзи музиканти служили за придаване величие на религиознитѐ обряди и тържества, които сж повлияли на разпространението и усъвършенствуванието на това изкуство. Въ своя трудъ „Histoire de la Musique“ (Историята на музиката) т. I стр. 315. Калкбренеръ говори: „испанскитѐ евреи четатъ и пѣятъ своитѐ псалми съвсемъ не тѣй, както холандскитѐ евреи; римскитѐ евреи — не тѣй, както прускитѐ и хесенскитѐ и всички мислятъ, че пѣятъ тѣй, както сж пѣли въ Иерусалимския храмъ!“ (следва)

Бан. полн. о. з. Д-ръ Гиргиновъ — София

Ханъ Аспарухъ 679—681 год

Напустналъ земята си родна
Отъ братски несговоръ проклетъ,
Той родина дири свободна
Препуска той волно напредъ.

Съсъ конница, съ слава покрить е
Рѣки той минава безъ четъ
И вихромъ лети въ равнинитѐ
Препуска, препуска напредъ.

На длѣжъ по рѣката Велика
Той плавомъ минава я вредъ
И радостъ въ гърди му заблѣка
Препуска, препуска напредъ.

Съгледа той горди Балкани
Красива и радостна гледъ,
Зелени и тлжсти поляни
Препуска напредъ, все напредъ.

Съсъ радостъ славянитѐ горди
Въ ромейски попаднали гнетъ
Посрещатъ победни му орди
Препуска, препуска напредъ.

Съсъ бащина мисълъ на чело
Съсъ бащинъ въ душа си заветъ
Твори той великото дѣло
Препуска, препуска напредъ.

Ромеи коварни пропѣжда
И гнета имъ смазва проклетъ
И воля и правда отсжда,
И вихромъ препуска напредъ.

Всрѣдъ тритѐ морета застава,
Тукъ спира той своя полетъ
Изгражда тукъ своя държава
И бързо я туря въ редъ.

И тука навѣки остава,
Възражда се българскитѐ духъ
За вечна безмъртна прослава
На смѣлия Ханъ Аспарухъ.

Ржкописи
не се връщатъ

Д-ръ Конст. Караджовъ

Коренно лѣчение на мигрена.

Мигренъ е единъ особенъ видъ главоболие, ограничаващо се на дѣлната или, по-често, на лѣвата половина на главата: чело, страна, жбѣ, челюсть, ухо и др. всичко боли заедно. Названието произхожда отъ грѣцката дума hemicranie, сир. болка на половината глава. Медицината, за жалостъ, и до сега още не е могла да изнамери срѣдство за окончателното излѣкуване на мигрена, но се ограничава да я лѣкува временно съ разни успокоителни лѣкарства.

Д-ръ Ковалевски изследва и открива предизвикващитѐ мигрени тѐ признаци причини, като ги облекчава чрезъ нѣкои обикновени, противоневралгични срѣдства. Оригиналността, обаче, на неговото лѣчение се състои въ това, че той, за да попрѣчи на повторното появяване на мигрена, лѣкува презъ промеждуточното на два пристѣпа време, „наследственото невропатично предразположение“ на индивида както и диатезитѐ (предразположенията въобще), изтощаващитѐ хронически болести, които, разслабвайки, разклащайки организма, „развиватъ, чрезъ това, нервното му неравновесие“ и увеличаватъ предразположението му къмъ мигрена. Тая борба противъ наследственото предразположение и противъ предразположенията въобще, които поддържатъ честотата на мигрена, Д-ръ Ковалевски нарича *коренно лѣчение на мигрена*. Той би могълъ — заявява — да приведе достатъчно количество случаи, при които, следъ туй лѣчение, пристѣпитѐ не се повтаряли цѣли 3 — 4 години. „Тия примѣри, прибавя той, не доказватъ още възможността да се излѣкува съвършено мигренътъ, но позволяватъ да се надѣваме, че ще се постигне това излѣкуване, ако се следва по указания пътѐ и се постоянствува въ борбата противъ него; но за жалостъ, повечето отъ болнитѐ нѣматъ изискуемото се въ случая постоянство, та щомъ усѣщатъ известнo подобрене, напуцатъ систематичния режимъ . . . предизвиквайки чрезъ това появяването на ново на болестъта“.

Съгласно съ всичкитѐ автори Д-ръ Ковалевски приписва главната роля на мигрена на еднородната или на разнородната наследственостъ или и на едната, и на другата. Споредъ Д-г Siégeois, изглежда се, въ случая на разнородната наследственостъ, отдава голѣма преднина на епилепсията и на психозитѐ на израждането, като безъ право почти съвсемъ премѣлчава безпорнитѐ наследствено разполагащи при-

чини: неврастенията и хистерията, които се срещатъ много по-често отъ епилепсията въ неговитѐ наблюдения.

Въ всѣки случай, наследственото патологично предразположение къмъ мигрена, противъ което той организира систематична борба, не е нищо друго, освенъ извънмѣрната постоянна възбудимостъ на една ограничена частъ на сждодвигателнитѐ и чувствени центрове на продълговатия мозъкъ, относяща се до едната половина на главата, често преувеличена, вследствие изтощаването на организма отъ дълготрайнитѐ болести, вследствие кахексийтѐ (съвършено отслабване), вследствие последващитѐ отъ алкохолизма, пикочината (мигрена на артрититѐ, на подагрицитѐ) физически или химически промѣни и др. . . Превъзбудимостъта на едната половина на мозъка бива, въ известенъ моментъ такава, че избухва въ едно изпразване къмъ симпатическитѐ сънноартерни нервни влакна на „нервната енергия“, която се набрала тамъ: това изпразване е мигрениятѐ пристѣпъ.

Авторътъ вади отъ това заключение, че, за да се излѣкува коренно мигренътъ, или пъкъ да се забави неговото появяване и повтаряне, необходимо е да се замѣсти изкуствено лека-полека собственото вещество на нервнитѐ елементи отъ наследствено свърхвъзбудимата половина на продълговатия мозъкъ съ друго способно за едно по-редовно и по-уравновесено функциониране и, същевременно, да се отслаби чрезъ подходящи успокоителни лѣкарства наследствената свърхвъзбудимостъ.

Той смѣта — нищо, което, споредъ Siégeois било просто една мечта — че можело да се замѣсти протоплазмата на нервното вещество на продълговатия мозъкъ съ друго, неспособно да осъществи мигрениен сборъ отъ признаци (симптомъ), като се установи за презъ цѣли години единъ режимъ особено млѣчно-растителенъ: млѣко само или съ хлѣбъ и бисквити, крема, сирене, яйца, зеленчукъ (съ изключение на спаржи и анегинари), овошки; никога дивечъ, който „разтърва равновесието на една твърде възбудима по естеството си система“; малко месо, никакво говеждо, по-често, но не всѣки денъ и съвсемъ малко тележко, овче, птиче, рибе (никакви раци). Водата е най-доброто питие; малко кафе, чай, шоколадъ не е забранено.

Болния отъ мигренъ трѣбва да става въ 6 — 7 часа сутринъта и

Веселина Геновска-Герчева

Баща

Когато разгърна вестника и погледна втората страница, погледътъ ѝ се спрѣ на едно име, после прошари по цѣлата страница и застана втренчена въ нѣкаква невидима точка.

Тя не прочете за неизразимата скръбъ на опечалената съпруга и дъщеря, не прочете за „милиятъ“, „незабравимиятъ“ и скѣпъ съпругъ и баща. Тя разбра само едно: той бѣше умрѣлъ.

Вестникътъ се плъзна по коленѣтъ ѝ и изшумъ на пода. Тя остана неподвижна, съ втренченъ погледъ. Той бѣше умрѣлъ. Тази мисълъ я върна двадесетъ години назадъ. Бѣлитѐ коси изчезнаха отъ слѣпитѐ очи, а бръчкитѐ се стопиха въ младежка розовина. . .

Той стои до желѣзната ограда опрѣлъ лицето си въ хладнитѐ желѣза и стиснетъ ѝ.

— Ще дойда тази вечеръ, Мина. Не ми отказвай. Никой нѣма да ме види. Ще мина презъ градината, а после презъ прозореца.

Тя се усмихна, безъ да разбере добре какво иска той.

— Страхъ ме е, може да усети мама.

— Не бой се. Азъ ще дойда тихо, съвсемъ тихо.

Той дойде. Никой не усети. После това се павтори и потрети. А не следъ дълго време избухна скандалъ. Неговата майка не искаше въ никакъ случай бракъ. Искаше той да иде да учи медицина. Даже тя предложи разрешение на въпроса: ще идатъ въ София, тя ще плати на нѣкой добъръ лѣкаръ гинекологъ и всичко ще се свърши. Нейната майка отказа. Това значеше престѣпление, а може би и смъртъ. Тя бѣше силна и прие позора. После Мина видѐ бѣлитѐ зали на майчинъ домъ и наскоро се завърна въ малкия градецъ съ детето си. Той бѣше заминалъ за чужбина.

Минаваха, дни, седмици, месеци, години. Детето израстна и я запита за бащата. Бѣха въ голѣмъ градъ безъ познати и тя безъ страхъ излжа: умрѣлъ. А нѣколко дни следъ това го срещна на улицата и изви лицето си на страна. После узна, че той има жена и дете. Това ѝ причини голѣма неизразима скръбъ, но, тя познаеше защо остана нѣкаква смътна надежда въ душата ѝ. Той бѣше живъ. Като че ли това

само по себе си бѣше надежда. . . И сега изведнѣжъ тя бѣ рухнала. . .

Пружината на леглото изскърца. Мина не чу.

— Мамо.

Тя не чу и повикването.

Младежътъ се повдигна отъ леглото си.

— Мамо какво ти е?

Въ този мигъ тя бѣше тѣй далечъ и бѣше невъзможно да се върне изведнѣжъ. Погледна лицето на сина си и потърка чело. Той стоеше предъ нея. Той — отъ преди двадесетъ години.

— Янко!

— Кого викашъ мамо?

Тя се сепна изведнѣжъ и ржцетѐ ѝ затрепераха.

— Славко, защо си станалъ?

Младежътъ вдигна вестника отъ пода.

— Какво прочете тукъ мамо? Защо тѣй побледнѣ?

Тя стисна ржцетѐ си.

— Славко. . .

И гласътъ ѝ пресъхна.

— Кажѣ ми, мамо.

Тя взе вестникътъ обърна втората страница и като посочи скръбната вѣстъ пошушна:

— Славко, иди утре на погребението на този човѣкъ.

— Защо, мамо?

— Моля те иди — каза му тя и стана. Цалуни го и отъ мене за

вѣчно сбогомъ.

Синътъ я погледна въ лицето.

— Значи той сега е умрѣлъ, мамо? Тя седѣше съ наведена глава.

На другиятъ денъ младежътъ отиде на погребението. Тя остана сама въ кѣши. Не изтрая. Искаше да го види. Облече се отиде на църквата, промъкна се между другитѐ и се искачи на балкона. Тамъ се приути задъ единъ стѣлбъ и загледа долу.

Видѐ блѣдото лице на покойника, цвѣтята, траурътъ на законната жена, разплаканата дванадесетъ годишна девойка, а отъ другата страна Славко. Сълзи опариха очитѐ ѝ. Тя ги изтри.

Когато погледна отново надолу видѐ, че Славко плаче. . . Нали този човѣкъ бѣше до вчера за него чуждъ и непознатъ.

Тя обхвана стѣлба съ ржце и се мжчеше да заглуши риданието си. Долу вече пѣха „вѣчная память“. Тя погледна пакъ и видѐ, че Славко се прекръсти, цѣлуна ржката на покойника, а после и челото. Стори ѝ се, че съ това се свърши всичко. Отпусна се до стѣлба и тихо зариде. . .

На 23 мартъ 7 ч. вечеръта публицистътъ Петъръ Петковъ е говорилъ предъ микрофона на Радио-Варна на тема: „Стопанското значение на риболовството“.

да лѣга въ 11 ч. веч. Никакъвъ тютюнъ.

Всѣки денъ или всѣки два дена, презъ цѣли 8 месеца до 1 година, галванизиране на черепа; топли бани, хладни бани продължителни, морски бани за силнитѣ хора, кратковременни общи или въ видъ на вѣтрило душеве; масажъ.

Най-после Д-ръ Ковалевски, който безъ всѣкакво основание, счита мигрена за най-близъкъ роднина на епилепсията, препоръчва употреблението презъ цѣли две години, но съ прекъсване, на натриевъ броматъ (Natriumbromatum), като лѣкарства способно да успокои нервната система, срѣдно 2 грама на денъ.

Професоръ Gilles de la Tourette сжщо счита мигрена, безъ, обаче, да привежда за това нѣкакви аргументи, като единъ видъ малка епилепсия, та препоръчва употреблението на класическото лѣчение на

Charcof — полиброматъ първомъ, съ постепенно увеличаване и намаляване дозата до опредѣляне *достатъчната доза*, а после пѣкъ, съ постепенно увеличаване ежеседмично до три седмици и наново следъ това започване сжщата серия на дози всѣки три седмици, и то въ продължение на цѣли две години, безъ всѣкакво прекъсване.

Въ заключение безъ да се занимаемъ тукъ, понеже то не влиза въ рамкитѣ на тая ни статия, разбирателството за естеството на мигрена, на основание много данни и аргументи, отхвърляме и най-малкото твърдение за нѣкакво средство на тая болестъ съ епилепсията, но препоръчваме лѣчение на проф. de la Tourette, тъй като, занимавайки се по-специално съ епилепсията, приложили сме го въ много случаи, и то твърде успѣшно въ повечето отъ тѣхъ.

Петъръ Петковъ

СТОКООБМѢНЪТЪ НИ

Търговията е двигателя на едно стопанство и затова спира вниманието на държава и народъ, особено при днешнитѣ тежки политикостопански моменти. Ето защо, ние трѣбва да видимъ каква е била търговията ни презъ изтелката година.

Като лостъ въ живота на страната ни търговията презъ 1937 г. се развиваше почти нормално, при това се сключиха спогодби за стокообмѣнъ съ Италия, Германия и Дания.

Въ резултатъ на дейността отъ експортъори и експортния институтъ, който съ своитѣ представители въ странство пропагандира българскитѣ износни артикули на чуждитѣ пазари, а така сжщо той се явява, като съветникъ на нашия износител. И благодарение на тази съвокупна дейностъ ние имаме благоприятенъ търговски балансъ.

Вносътъ на стоки въ този търговски балансъ възлиза на 324,738 тона за 4,926,000,000 лв. а износътъ на наши стоки възлиза на 687,129 тона за 5,019,000,000 лв.

Като съпоставимъ вноса и износа констатираме, че търговскиятъ ни балансъ за 1937 г. се е приключилъ съ едно активно салдо отъ 93000000 лева, когато това салдо въ баланса за 1936 год. е било сжщо активно, но е възлизало на 729,000,000 лв.

Малкото активно салдо презъ 1937 г. въ сравнение съ това реализирано презъ 1936 г. се дължи на по-големия вносъ отъ 32,948 тона за 1,745,000,000 лв., въпрѣки, че сме изнесли презъ 1937 г. въ повече 117,997 тона за 1,109,000,000 лв. въ сравнение съ 1936 г.

Характерно е да подчертаемъ, че както винаги суровиятъ тютюнъ

държи първо мѣсто въ износнитѣ ни стоки съ едно перо отъ 1,610,000,000 лв. Следъ него следватъ пшеницата за 654,000,000 лв., яйцата за 238,000,000 лв., царевичата за 175,000,000 лв. и др.

Макаръ и малкия активитетъ на търговскиятъ ни балансъ, ние отстояхме и задоволехме народнитѣ нужди. Всичко това се дължи на контролата за вноса и износа отъ Б. Н. Б., която днесъ е стопанския диригентъ на икономическия ни животъ. За да се надяваме на по-голямъ износъ презъ настоящата година, който ще увеличи активитета на търговския ни балансъ, експортниятъ институтъ трѣбва да влѣзе въ преговори съ българското параходно дружество за да създаде една постоянна плаваща изложба отъ нашитѣ износни стоки въ параходитѣ, изпълняващи западно-европейска линия.

По този начинъ ние ще успѣемъ да се наложимъ въ датския, шведския и други западно-европейски пазари. Защото съ участието на експортния институтъ въ западно-европейскитѣ панаири, не винаги нашиятъ щандъ, по право панаира, може да се посети отъ всички, които се интересуватъ отъ нашитѣ износни произведения, но не ги познаватъ.

Само чрезъ една подходяща дейностъ експортниятъ институтъ ще допълни своята рекламна дейностъ и пропаганда на българскитѣ износни стоки. Трѣбва да се знае, че по-големиятъ износъ на блага създава благоденствието на народъ и държава. И въ такъвъ случай ние ще имаме по-големо активно салдо въ търговския ни балансъ презъ следващитѣ години.

ясно, и тъй убедително за финансовото положение на банката. Едно е желателно и то въ интереса на банката, да нѣма много сждебни дѣла, тъй като зле може да се претълкува отъ недоброжелателитѣ на банката. Миролюбивото уреджание е препоръчително и следва да се приложи въ по-голямъ размѣръ, като се има предъ видъ върлющата стопанска криза. Нека ржководното тѣло и служителитѣ да продължатъ да работятъ почтено, усърдно както до сега, за възхода на банката, която е гордостъ на града ни.

Независимо отъ блестящото финансово положение на банката, последната ще издигне въ скоро време нова сграда на мѣстото на сегашната банка и закупеното мѣсто отъ хиляда кв.м. до сегашната постройка. Споредъ удобрения проектъ, постройката ще бжде величествена, и ще бжде украса на площада и гордостъ на кооперативното дѣло.

Ж. Доревъ.

Апаратътъ на ученическото кино е подновенъ, като сж смѣнени нѣкои части. При това си състояние той предава ясенъ говоръ и музика съ чисти тонове.

Я. Варналиевъ о. з.

Належаща нужда отъ сждебна палата

Нуждата отъ сждебна палата въ града ни е належаща и неоспорима. Въпросътъ за строежъ на тази сграда не е вчерашенъ, а е отдавнашенъ. Дава се надежда, но на думи, а на дѣло не, остава да се реши въпросътъ по гръцки календаръ.

Сегашниятъ областенъ сждъ се помещава въ едно здание, което прилича на американски небостъргачъ. За да се качи на горния етажъ, на върха на зданието, трѣбва човѣкъ да стѣпи на деведесетъ стѣпала, трѣбва да има желѣзно сърдце и стоманени крака. Всѣки не може да се реши да отиде при г. нотариуса или сждебенъ следователъ, или сждия изпълнителъ; ако се реши трѣбва да се спира на почивка четири, петъ пѣти, и ако има слабо сърдце, би останалъ на мѣсто. Само гражданитѣ ли се оплакватъ отъ този небостъргачъ, отъ върха на който, ако погледнешъ надолу, на улицата, святъ ти се завива, но и горкитѣ служители на Темида възрастни и млади се оплакватъ отъ преумора. Перото се прегъва отъ мжка и срамъ за да продължи да пише за изтезанията, мжкитѣ, които чувствуватъ гражданитѣ при влизането въ лабиринта на този небостъргачъ. Посетете другитѣ държави, и ще видите какви великолепни сждебни палати има за раздаване на пралосждие — истински храмове на Темида! Може би ще ни се възрази отъ нѣкъде, че сждътъ не е нѣщо декоративно, а трѣбва да изразява скромностъ и смирение. Да, но външнитѣ форми движатъ чувството, което командва разума, както се изразява философътъ Рибо. Сегашниятъ небостъргачъ на областния сждъ какво чувство би породило въ душата на сждията, за да командува разума му? Чувство на мжка! Нека бждащата сждебна палата да изразява „скромностъ и смирение“, но да даде улеснение на гражданитѣ и на служителитѣ на Темида, а не угнетение, и съ готовностъ да влизатъ въ храма на Темида, а на г. г. сждитѣ и служителитѣ достатъченъ

конфортъ да могатъ да свещенодействуватъ, като въ свещенъ храмъ.

Честъ ще бжде на правителството и новото народно събрание, ако решатъ да се построи въ непродължително време сждебна палата въ града ни, толкозъ повече, че мѣстото е вече опредѣлено. Сждебната палата ще бжде украса на града ни и гордостъ на българското правосъдие.

Въ потвърждение на горната неопровержима истина, ние съ удоволствие препечатваме редоветѣ на г. Нилъ (в. „Черно море“, бр. 3046), които гласятъ: „вчера (22 мартъ т. г.) сждия следователъ ме покани да дамъ показания по едно дѣло по печата. Стигамъ до сжда. Ами сега? Като зная, че кабинетътъ на г. следователя е на върха на зданието на сжда, помислихъ, да му се обадя по нѣкой телефонъ да ми спусне дѣлото по едно вжже долу, да си дамъ показанията и следъ това по сжщия пѣтъ да му го върна. Ами ако той смѣтне, казвамъ си, че искамъ да се отклоня? На ти друго дѣло.

Решихъ се, макаръ и уморенъ и преуморенъ, да се изкачвамъ по стълбитѣ и си спомнямъ за минарето на Султанъ Селимъ джамия. Три пѣти святъ ми се ви. Следъ дълго катерене пристигнахъ при г. следователя.

— Ехъ, г. следователю, следва да прекратите това ми дѣло, защото докато се изкачехъ, застарѣхъ най-малко петъ години, моля сметнете, че съмъ излежалъ една присжда.

Варненци и други, които иматъ работа въ сжда, излежаватъ по една присжда изкачвайки стълбитѣ на сжда!

Апелирамъ присждитѣ предъ почетаемото министерство на правосъдието и го моля часъ по-скоро да построи сждебна палата въ Варна. Оригинальтъ е обгербванъ съ цената на здравото преди всичко на сждии и чиновници и служащи при сжда и на жителитѣ.“

Таксата за сметъ

Ако не ни мамъ паметъта, още миналата година, сдружението на собственицитѣ подаде до общинската управа изложение, основано на оплакванията на собственицитѣ, относно сметното право, за водата и електричеството. Обаче, и до днесъ по това изложение не сме чели какво разрешение е дало общ. управа. Сжществениятъ въпросъ е този: кой трѣбва да плаща таксата за сметъ? Наемодателтъ ли или наемателтъ? Трѣбва да се даде едно справедливо разрешение на този въпросъ, основано на закона. Преди всичко нека се запознаемъ накратко за сжщината на тази такса.

Събира се тя за разноснитѣ, които общината за изхвърлянето на сметъта прави. Тази такса, както и другитѣ такси за вода, каналъ, по общо правило, прокарано въ данъчнитѣ закони, данъцитѣ на недвижимъ имотъ се плащатъ отъ собственика на имота, Такситѣ, които общината събира за каналъ, вода и сметъ, *безспорно иматъ характера на данъци*, които тежатъ върху недвижимия имотъ, и като така по сжщото общо правило, тѣ се плащатъ отъ собственика на имота. Следва отъ това, че въ отношенията между наемодателя и наемателя сжествува предположението, че таксата за каналъ, сметъ и вода сж въ тежестъ на наемодателя, който като собственикъ на имота, е лично задълженъ за тѣхъ предъ общината, която ги събира, *ако изрично въ договора за наемъ не е уговорено друго*. Ако въ договора за наемъ, било устенъ, било писменъ, между странитѣ не е уговорено *изрично* въ тежестъ на кого ще бждатъ при-

падающитѣ се такси за каналъ, вода и сметъ на наетия имотъ, на наемодателя или на наемателя, а щомъ е така, то следва да се прибѣгне до повелята на чл. 371 отъ как. за зад. и дог., който постановява, че *хвърляне на сметъта е въ тежестъ на наемателя*, а такситѣ за вода и каналъ въ тежестъ на наемодателя, защото водата и канала въ едно наето помещение иматъ предназначение за използване заедно съ наетото помещение и такситѣ за тѣхъ влизатъ въ уговорения наемъ. Таксата за сметъ следва да плаща наемателтъ, съгласно закона, тъй като той прави сметъ и ако изхвърли лично тази сметъ, ще направи разноски, а тѣзи разноски се събиратъ отъ общината за направената услуга.

И като така, справедливото разрешение на този въпросъ, който безпокои собственицитѣ, е следната: наемателтъ плаща лично сметната такса, а не наемодателтъ. Общинската управа следва да остави въ спокойствие собственицитѣ, и справедливостъта, основана на закона, изисква, щото заплащането да става отъ наемателя. Нека общинскитѣ агенти се ржководятъ отъ законната повеля и да не допускатъ изплъзването на наемателя отъ неплащане на смѣтната такса, като се държатъ лично отговорни за несъбраната сметна такса.

Собственикъ: Н. П. С-въ

Обичайте Варна и работете за Варна!

Пропустнато е да се отбележи, че статията „Мраморна плоча“ е отъ Архимандритъ Инокентий. Статията „Овоцарството е отъ А. Димитровъ“. Статията „Отъ миналото“ се съобщава отъ г. Н. Стателовъ. Въ статията „Туризмъ и стопанство“, II стр. 46 р. да се чете „Reise-land“ вмѣсто Reiseband.

Варнен. Популярна Банка

Безспорно е, че е най-големото стопанско и кредитно кооперативно учреждение въ града ни. Известно е, че тя бѣ основана презъ 1910 г. Презъ течение на 28 години тя бѣ ржководена и се ржководи отъ отлични стопански дейци и благодарение на това умѣло ржководство, тя върви къмъ блѣстящо положение. Въ стопанския животъ тя е играла и играе важна роля, като раздава кредитъ преди всичко на занаятчий, търговци и др. Не само на частни лица—членове, но и финансирали и финансира Варненската община за строежъ на училища и други общински предприятия. Не само банкови операции върши банката, но развива и културна, просвѣтна дейностъ съ беседи въ деня на спестовността и пр. Влиянието, което упражнява банката върху спестовността е изумително, тъй като около шестъ и повече милиона влогове сж спестени паритѣ на варненскитѣ деца. Тя се ползува съ довѣрието на гражданитѣ, които внасятъ спестенитѣ си пари около милиона лева въ касата ѝ.

Нѣма да говоримъ за баланса на банката, която излага всичко тъй

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

П. П.

България — Чехославия

Стопанският живот и стокообмѣна между дветѣ държави.

Времето измѣни условията на политико-стопанския живот, въ замѣна на това дойдоха и се наложиха нови доктрини за политически и стопански живот.

Народитѣ се приспособиха къмъ тѣзи нови условия, като се постаряха да създадатъ необходимата хармония между политическия и стопансий животъ въ своята страна.

Съ нови политико-стопански струи се поде живота въ Европа следъ кризисния периодъ. Въ резултатъ на това виждаме стопанствата да преуспѣватъ, народитѣ да следватъ начертания пѣтъ, изискванъ отъ времето, презъ което живѣемъ. И съобразно голѣмината, богатствата, и стопанството на една страна се провежда тази политика въ разни форми. Така малкитѣ и бедни страни, като България, които иматъ само стопанството си, като източникъ на доходи, тогава тѣ обръщатъ най-голъмо внимание на това стопанство. И на износа, който се явява, като

единственъ ресурсъ на доходи, които активизиратъ търговския балансъ и облекчаватъ платежниятъ.

Нашата страна, която винаги е съумевала да се нагажда къмъ условията, налагани отъ времето се е стремѣла да бѣде въ добри стопански връзки съ държавитѣ, като своевременно подновява спогодбитѣ за плащания и търговскитѣ договори.

Така търговскиятъ договоръ сключенъ между България и Чехославия на 14. IV. 1934 г. сега се подновява, а новата спогодбата за плащания влиза въ сила на 1 априль 1938 г. и изтича на 31 мартъ 1939 г.

Чехославия по голѣмина на стокообмѣна съ България е трета и съ новия търговски договоръ, който ще се сключи, тя се стреми да увеличи взаимния стокообменъ презъ 1938 година. Това ни налага да видимъ какъвъ е билъ стокообмѣна между България и Чехославия презъ петилѣтието 1932/1936 г., а именно:

Години	В Н О С Ъ			И З Н О С Ъ			+
	Тона	ст. въ хил. лв.	%	Тона	ст. въ хил. лв.	%	
1932	15,347	292,152	8'4	34,485	104,203	3'1	—
1933	4,173	105,985	4'8	9,429	98,490	3'5	—
1934	6,899	85,148	3'8	4,154	90,588	3'6	+
1935	19,235	293,892	9'7	6,495	223,971	6'9	—
1936	23,139	244,193	7'7	5,464	127,661	3'3	—

Презъ 1937 г. имаме вносъ за 244,233,000 лв. а износъ за 278,968,000 лв., следователно, търговскиятъ ни балансъ съ Чехославия се приключва съ едно активно салдо отъ 34,735,000 лева.

Отъ горнитѣ данни констатираме, че Чехославия презъ четирилѣтието има активенъ търговски балансъ. Това показва, че ние трѣбва да увеличимъ нашия износъ въ Чехославия или да ограничимъ нашитѣ покупки и да ги увеличимъ тамъ, където ние можемъ да засилимъ нашия вносъ и активизираме търговския си балансъ съ друга държава. Но Чехославия изглежда е съзряла това положение, защото виждаме презъ 1937 г. да засилва вносътъ на наши стокитѣ ние получаваме активенъ търговски балансъ.

Действително Чехославия се явява като единъ добъръ пазаръ за нашитѣ износни стоки, защото ние за този пазаръ изнасяме следнитѣ наши стоки: грозде, ябълки, орѣхи, домати, семе маково, соя, слънчогледово семе, тютюнъ, папириси, вино, пелинъ съ алкохоличностъ до 10° включително.

Отъ Чехославия внасяме следнитѣ стоки: нафталинъ, хмелъ, бои анилинови, асфалтъ, порцеланови издѣлѣя, стѣклени издѣлѣя, желѣзо и желѣзни издѣлѣя, стомана, вестникарска и цигарена хартия, преди вълнени, памучни и текстилни издѣлѣя, медицински инструменти и др.

Отъ казаното става всѣкому ясно какъвъ е стокообмѣна между България и Чехославия. И затова съ новия търговски договоръ ще се даде потикъ за по-оживена търговия между дветѣ страни, защото времето налага по-голъмъ стокообменъ, който ще създаде благополучието на двата народа.

Членъ на Д-во „Варненски Коренякъ“ може да бѣде всѣки, който е живѣлъ десетъ години въ Варна.

Добри Филовъ

На любимо море

И тая година, любимо море,
Да ти се нарадвамъ на пролѣтъ съмъ живъ;
Предъ тебе застаналъ, се чувствамъ добре,
Когато ти гледамъ простора игривъ.
Така е вълшебенъ пакъ тоя просторъ,
Какъвто го знаа отъ минали дни,
Когато е галилъ и нѣжилъ ми взоръ,
Разтилащъ на кждри предъ менъ синини.
И никога нѣма да се промѣни
Това обаяне, що имѣ за менъ;
Все тѣй ми сърдцето до гробъ ще плѣни,
Че лудо желанъ му е тоя ти плѣнъ.
Когато престане вече то да тупти
И туй обаяне, що вдъхновявашъ ми, спре,
Тогава и само тогава и ти
Ще си за менъ чуждо, любимо море.

ХРОНИКА

Поминалъ се въ София на 23 мартъ т. г. нашиятъ съгражданинъ Кирилъ Шиваровъ отъ апоплектиченъ ударъ. Покойниятъ бѣ единъ отъ способнитѣ и причутитѣ скулптори въ страната ни. Миръ на праха му! Изказваме съболезнованията си къмъ опечаленитѣ.

Чистота не се държи по улица „Русе“. Павира се тя съ „блокчета“ и представляваше тя удобна улица. Сега тя е занемарена, кална и нечиста. Тази улица е всрѣдъ града, и следва да се държи тя въ изправностъ и чиста, толкозъ повече, че е до общинския театъръ. Малко повече внимание за чистотата.

На 17 т. м. недѣля — Връбница ще се състои годишното събрание на дружество „Коренякъ“.

Играта съ концесията на хазарта. Не върви на общинската управа. Въ Д.Т.В. отъ 30 мартъ т. г. е обнародвана наредба-законъ съ който се отмѣнява закона за откриване казино за хазартни игри въ Варна. Ето що значи да играешъ съ концесията: ту се дава на концесионера, ту се дава подъ наемъ за една година, до като се намѣри концесионеръ.

Приходътъ за курортни цели отъ казиното се заличава. Решението, поемнитѣ условия условия на общ. съветъ сж вече бѣла хартия. Ще се повърнемъ по този въпросъ.

Годишниятъ абонаментъ на в. „Варненски Коренякъ“ е само двадесетъ петъ лева

Належаща е направата на шосето между стопанството „Св. Константинъ“ и с. Царево, тъй като шосето свързва тѣзи мѣстности, които се обитаватъ съ лѣтовници и което ще служи за приятна разходка, и ще докаже напредъка на културата у насъ. Обичаме да върваме, че тази пролѣтъ ще имаме окончателната направа на туй шосе.

Общинската управа съобщава на всички данѣкоплатци, че трѣбва да се снабдятъ съ данѣчни книжки тѣзи които не сж се снабдили още съ та кива, тъй като това става за удобство и улеснение на данѣкоплатци тѣ при поискване на нѣкое удосто

вѣрение, които трѣбва да покажатъ данѣчната си книжка за платени данѣци. Този редъ е въведенъ въ държавното данѣчно управление отдавна, който улеснява държавниятъ служителъ и не рови данѣчнитѣ партиди.

В. „Варненски Коренякъ“ дава ценни материали за историята на Варна.

Къмъ „Узунъ кумъ!“ Да може лѣтовникътъ да се наслади отъ прелеститѣ, красотитѣ на мѣстността „Узунъ-кумъ“ трѣбва да съществуватъ лесенъ достѣпъ. Този достѣпъ ще се осъществи, като се китонира шосето Варна—Евксиноградъ—Узунъ-кумъ и отклонението на шосето къмъ детския санаториумъ. Пролѣтъта настѣпва и следва да се извърши тази направа отъ държавата, тъй като пѣтътъ е държавенъ. Извършва се търгъ за това предприятие въ данѣчното управление и следъ свършване на всички законни формалности, работата по китонирането ще почне и въ скоро време ще бѣде шосето готово. Лѣтовницитѣ и варненскитѣ граждани ще иматъ лесенъ достѣпъ къмъ мѣстността, която се славѣ съ своята блестятелна красота и чистъ въздухъ и обширното синьо море.

В. „Варненски Коренякъ“ защитава интереситѣ на варненското гражданство.

Въпросътъ за постоюване на общински зеленчукови магазини още не може да получи своето разрешение. Построяването на тѣзи магазини къмъ пожарната команда за производителитѣ е отъ голѣма важностъ, защото ще складирватъ стоката си тамъ и ще продаватъ евтино, а не както сега търговцитѣ купуватъ зеленчука евтино и го продаватъ на висока цена. Уреждането на този въпросъ е отъ голѣмо значение за гражданитѣ. Нека нѣкои работи, които не сж бързи да се позабавятъ, а да се даде край на строежа на зеленчуковитѣ магазини.

Всѣки, който обича гр. Варна, трѣбва да стане членъ на д-во „Варненски Коренякъ“.

Допустнати сж грѣшки въ 12 брой, статията „Първобългаритѣ въ историята“ и следва да се четатъ: II кол. р. 1 отдолу нагоре *българитѣ които*; сжщата колона, р. 1. да се чете *на страната*; кол. V. р. 23. или, да се чете *и ги*; кол. VII. р. 35. казацитъ, да се чете *хазаритѣ*; сжщата кол. р. 4 че сж били, да се чете, *че не сж били*.

Печатница
„ИЗГРѢВЪ“
ул. Кн. Александъръ, 10
Снабдена съ нови и модерни букви и орнаменти.
Приема и изработва всѣкакъвъ видъ порѣчки като:
брошури, регистри, бланки; плини, афиши и пр.

С В Е Д Е Н И Е

за продаденото количество плодове въ Варненското общ. плодово зеленчуково тържище презъ 1937 година

месеци	Дини			Пѣпешѣ			Дюли			Разни		
	кг. гр.	цена	обща сума	кг. гр.	цена	обща сума	кг. гр.	цена	обща сума	кг. гр.	цена	обща сума
февруарий	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
мартъ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
априль	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
май	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1691	16'92	23170
юний	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13781	10'31	142944
юлий	148774	5'54	267225	26424	5'25	87924	—	—	—	169	15'20	2366
августъ	1508201	1'09	1745930	353892	1'69	595307	—	—	—	120	4'58	550
септемврий	379100	0'50	208326	66708	0'83	66364	200	5'55	1072	6684	8	53472
октомврий	42409	0'50	21195	900	0'65	615	2693	6'01	17568	6582	1'70	25020
ноемврий	250	0'80	200	—	—	—	4770	9'40	42912	10131	2'61	22880
декемврий	10100	1	10100	—	—	—	—	—	—	3130	7'17	26255
Всичко	2088734		2252976	454508		750210	7663		61552	42288		296657